

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku podstawy prawnej wydania zaskarżonej decyzji Komisji w odniesieniu do finansowania spornej kwoty, ponieważ rozporządzenie (WE) nr 1681/1994⁽¹⁾ zostało uchylone i nie znajduje już zastosowania do przypadków dotyczących okresu programowego 1994–1999, zaś rozporządzenie (UE) nr 1306/2013⁽²⁾ stosuje się tylko do przypadków nieprawidłowości w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).
2. Zarzut drugi dotyczący błędu w ocenie okoliczności faktycznych z tego względu, że Komisja uznała, iż władze greckie nie dołożyły należytej staranności w ramach zarządzania sprawą 2014/10019. Ponadto strona skarżąca twierdzi, że sfinansowanie kwoty 145 854,46 EUR jest nieproporcjonalne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1681/94 z dnia 11 lipca 1994 r. dotyczące nieprawidłowości oraz odzyskiwania kwot wypłaconych nieprawidłowo w związku z finansowaniem polityki strukturalnej i organizacją systemu informacji w tej dziedzinie (Dz.U. 1994, L 178, s. 43).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) n. 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (UE 2013, L 347, s. 549).

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2023 r. – Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) i in./Komisja

(Sprawa T-37/23)

(2023/C 179/79)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) Pte Ltd (Singapur, Singapur), MJN Global Holdings BV (Amsterdam, Niderlandy), Mead Johnson Nutrition Co. (Chicago, Illinois, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: C. Quigley, KC, M. Whitehouse i P. Halford, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2022) 7665 final z dnia 31 października 2022 r. w sprawie SA.34914 (2013/C) – System poboru podatku dochodowego od osób prawnych w Gibraltarze⁽¹⁾ (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”); oraz
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku kompetencji, ponieważ Komisja nie posiada kompetencji na podstawie art. 92 ust. 3 lit. a) umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE, gdyż akta sprawy SA.34914 i wszystkie związane z nią postępowania zostały zamknięte i zakończone przyjęciem ostatecznej decyzji 2019/700 z dnia 19 grudnia 2018 r.^(?), a dochodzeniu prowadzonemu przez Komisję dotyczącemu MJN Holdings (Gibraltar) Limited nie nadano nowego numeru sprawy przed zakończeniem okresu przejściowego w dniu 31 grudnia 2020 r., ani po tym dniu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, ponieważ Komisja naruszyła art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/1589⁽³⁾, który wprowadza wymóg podsumowania przez Komisję w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego wszystkich istotnych kwestii faktycznych i prawnych, o których Komisja wiedziała, poprzez nieuwzględnienie istotnych informacji, które skarżące przedstawiły wcześniej i którymi Komisja dysponowała, w odniesieniu do braku utrzymania w mocy interpretacji indywidualnej prawa podatkowego wydanej dla spółki MJN GibCo w 2012 r. po dniu 1 stycznia 2014 r. oraz w odniesieniu do braku możliwości opodatkowania przychodów z tytułu opłat licencyjnych przy prawidłowym zastosowaniu prawa gibraltarskiego. Ponadto przed wydaniem zaskarżonej decyzji na podstawie art. 6 ust. 1 rozporządzenia, Komisja, w ramach wstępnej oceny i zgodnie z zasadą dobrej administracji, powinna była w każdym razie omówić ze Zjednoczonym Królestwem informacje przekazane wcześniej przez skarżące.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia normy prawnej związanej z zastosowaniem art. 107 i 108 TFUE, ponieważ zaskarżona decyzja została wydana po całkowicie nieuzasadnionej zwłoce, co stanowi naruszenie zasady dobrej administracji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2023, C 52, s. 10.

⁽²⁾ Decyzja Komisji (UE) 2019/2007 w sprawie pomocy państwa SA.34914 (2013/C) wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo na rzecz systemu poboru podatku dochodowego od osób prawnych w Gibraltarze (notyfikowana jako dokument nr C(2018) 7848) (Dz.U. 2019, L 119, s. 151).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2023 r. – FFPE sekcja Rady/Rada

(Sprawa T-44/23)

(2023/C 179/80)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Fédération de la fonction publique européenne (europejska federacja służby publicznej) sekcja Rady (FFPE sekcja Rady) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: A. Champetier i S. Rodrigues, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna; w konsekwencji
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zobowiązanie strony pozwanej do zapłaty symbolicznego 1 EUR z tytułu doznanej krzywdy, oraz
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swojej skargi o stwierdzenie nieważności pisma Rady z dnia 24 listopada 2022 r. informującego skarżącą o wynikach i skutkach postępowania weryfikacyjnego wszczętego przeciwko niej na podstawie porozumienia z dnia 28 marca 2006 r. zawartego między Radą Unii Europejskiej a związkami zawodowymi lub organizacjami zawodowymi personelu Sekretariatu Generalnego Rady (zwanego dalej „porozumieniem”) skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia porozumienia i listu intencyjnego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia wynikającego z porozumienia ducha lojalnej współpracy, zasady dobrej administracji i zasady wykonywania umów w dobrej wierze.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2023 r. – Pollinis France/Komisja

(Sprawa T-94/23)

(2023/C 179/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pollinis France (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Bailleux)

Strona pozwana: Komisja Europejska